

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תל אביב, רחוב נורדון 3, פ.ד. 232262/3/4. תאריך: 136 • מען מברקים: "עודמפרם" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בנית: יוסי שזון • עורכת כותוב: ענת ישראלי • צמיו מערכת: ציון צפירי וגילה רזין • ראש המינהל: אכרחה סיטון • מחלקת המדעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כרם אביגדור • הפצה "גד" בע"מ • גלוסות: צינגקורפיה "כספי" בע"מ

איכא קרי

היה זירת-קרב חשובה במאבק נגד ה- שחיתות והשרירות של השילטון.

סכין
גבג

תמיר היה מוכן או לעסוק במיל- חמות בבתי-המשפט, כדי לזכות בפירי- סומת שתסלול לפניו את הדרך לקאריירה פוליטית (וגם כדי לרכוש לעצמו שם כפרקליט גדול וחשוב, היכול לגבות שכר- שירחה אגדת). את הפירסומת הזאת יכול היה העולם הזה לספק. שיתוף-פעולה זה הגיע לשיאו בשני מישפטים גדולים, שכבר הפכו חלק מן הפולקלור הישראלי.

במהלך חקירה זו השתרבבה לעניין אגודה תמימה בשם שורת המתנדבים. סגן המפכ"ל, עמוס בן-גוריון, שפחד להתמודד עימו, החליט להתלבש על אגודה זו והגיש מישפט נגדה. שיכנענו את אחד ממנהיגי האגודה, אליקים העצני (כן), אותו אליקים העצני, הנותן עתה הוראות למנחם בגין ולשרי הממשלה) להניח לי- שמואל תמיר להגן עליה. כך שידכנו בין תמיר והעצני, ונוצרה השלישייה שני- הלה את המישפט הגדול ושחוללה מהפכה במישפטה: העולם הזה, שגילה את ה- חומר ושדאג לפירסום המישפט, תמיר, שניהל את המישפט ושורת המתנדבים, שהיתה הנאשמת הרשמית.

במשך תקופה ממושכת זו הקדיש העולם הזה כתבות ללא-ספור לשמואל תמיר - ואחדות מהן נכתבו, פחות או יותר, על- ידי תמיר עצמו. תמיר נהג לקרוא את הכתבות לפני הפירסום, לשכתב אותן, להוסיף עליהן כהנה וכהנה שבחים על עצמו, ולא פעם אף ניגש בלילות לבית- הדפוס שלנו והכתוב לפועלי-הדפוס במי- שרין כמה מחמאות על עצמו. בתום תהליך זה היה שמואל תמיר אישיות מפורסמת מאוד, פרקליט מצליח מאוד ואדם עשיר מאוד. תוך כדי כך גם התקרב מאוד לדיעותינו. במילון ה- שגור כיום בסיו היה הוא עצמו נקרא אז "שמאלן ניהיליסט", "סוכן אש"ף". הוא פירסם מצע שהיה כולו העתק ממותן של המינישר העברי (שפורסם לפני כן על-ידי קבוצה שכללה את נתן ילין-מור ואותי), והכריז מעל במת קולנוע מוגרבי "אלוהים ירחם על המדינה אם אתם (אנשי חרות, בהנהגת מנחם בגין) תגיעו לשילטון!"

כשהוא מצוייד בנכסים אלה הצטרף ב- 1965 לתנועת-החרות, תפס עליה טרמפ ונכנס לכנסת. כך החלה הקאריירה ש- הביאה אותו בויג'ואנים רבים לשולחן- הממשלה, ושנתנה לו כיום את האפשרות להגיש כל שני וחמישי הצעות-חוק לחי- סול כושר-הביקורת של העיתונות. השר-לשעבר יצחק רפאל סיפר לי פעם בדיחה על היהודי שמישהו תקע סכין

היטלר, גבלס וג'ובריל

על הכוונות והמגמות של שמואל תמיר בעידן זה של חייו העקלקלים מעיד הוויכוח שהתנהל בשבוע שעבר, יום לפני שתקן.

שמואל תמיר בארכיב גזעניים • פרקליט צעיר ולוחם לעסקן מסתדר ומדאק

המועד שנקבע לוויכוח על חוק "ההגנה על הפרטיות". על סדר-היום עמדה הצעת-חוק נתעבת אחרת של תמיר, הנקראת "חוק המיפ- לגות".

באיצטלה תמימה של הבטחת הדמוק- רטיה הפנימית במיסלנות (כוונה רצויה בהחלט) יוצר חוק זה מתכונת פאשיסטית: הוא מתנה את קיומן של מיסלנות ב- רשיון מטעם פקיד ממשלתי, המתמנה על- ידי שר-המישפטים. הרשם לא יתן את הרשיון אם, משתמע, לדעתו, ממטרות המיסלנה היא שוללת את "יסוד הקיום" של המדינה, ביטחונה ואופייה הדמוק- רטי, ואם הוא חושד שמא היא עלולה (המשך בעמוד 46)

לוי מוריה

בגבו. זעק ביהודי הפצוע לעבר התוקף: "למה אתה שונא אותי? הרי אף פעם לא עשיתי לך טובה!" איני יכול לטעון זאת כלפי שמואל תמיר.

"סתום את הג'ורה"

אומרים שהמידיחמה היא עניין חשוב מדי מכדי שאפשר להניחו לגנרלים. אם כן, חופש-העיתונות הוא עניין חשוב מדי מכדי שאפשר להניחו לעיתונאים. אכן, חוסר-האונים של העיתונות מול פני המתנכלים לה - לפחות בשלב הרא- שון - הוא מדהים. נדמה כאילו העי- תונאים פשוט אינם מעלים על דעתם שמישהו - ועל אחת כמה וכמה רודף- פירסומת קיצוני כמו שמואל תמיר - יעז להתנכל לה. לפני שלושה שבועות, כאשר הונחה על שולחן הכנסת ההצעה של חוק-התו-

או יותר כמי שמצליח למצוא נתיבות אל ליבם של עיתונאים מאשר בהברקותיו ה- מישפטיות.

זרנו לו בפירסום כמה מן המישפטים שבהם עסק, למשל: בעניינו של דוב שילנסקי, שהניח מיטען חומר-נפץ במיש- רד-החוק. כמחאה על הסכמ-השילומים. תמיר אץ אל שילנסקי בכלא והתנדב להגן עליו, ואחר-כך הבטיח כי העולם הזה יסקר פרשה זו בהרחבה. (שילנסקי, שאז היה כליך מעוניין בפירסום מעצרו, הוא אותו ח"כ דוב שילנסקי שהגיש את הכנסת, בעידודו של שר-המישפטים שמואל תמיר, הצעת-חוק פרטית לאיסור שמותיהם של עיתורים.)

הקשר ההדוק בין העולם הזה ותמיר, שנמשך כשמונה שנים, היה סביר. העולם הזה עמד גם אז בראש המערכה לביעור השחיתות במימסד. משום-כך נרדף על- ידי המישטר של דויד בן-גוריון - המיש- טרה, שדוית-הביטחון ומבצעים אלמונים של פעולות-טרור, לפרשות שהעלינו היו היבטים מישפטיים חשובים, ובית-המישפט